

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. února 2024 v Praze v senátu složeném z předsedy JUDr. Ondřeje Lázny a přísedících Mgr. Pavla Švásty a Mgr. Jana Bárty,

takto :

Obžalovaná [Obžalovaná XX], narozena

[REDACTED],
[REDACTED], trvale bytem [REDACTED],
[REDACTED],

je vinna, že

dne 31. 3. 2022 v 16:01 hodin v Praze 1, Václavské náměstí 1700/68 poté, co vstoupila do objektu staré budovy Národního muzea, sestoupila do 1. podzemního podlaží, kde dveřmi č. 1.22 prošla do chodby a dále místnosti č. 1.17a do místnosti -1.18, kde v čase 16:41 hodin bezdůvodně rozbila sklíčko signalizačního zařízení a poté zmáčkla modrý tlačítkový hlásič s nápisem „Blokace GHZ“, přestože se nad tímto tlačítkovým hlásičem nacházela červená plastová tabulka s bílým nápisem „Po zaznění sirény urychleně opusťte prostor chráněný hasivem Novec – 1230“, poté vešla zpět do chodby č. -1.22, kde v čase 16:42 hodin bezdůvodně zmáčkla žlutý tlačítkový hlásič signalizačního zařízení s nápisem „Spuštění GHZ“, přestože nad tímto tlačítkovým hlásičem se nacházela červená plastová tabulka s bílým nápisem „Prostor chráněn hasicím zařízením s hasivem Novec – 1230“, čímž aktivovala plynové stabilní hasicí zařízení (GHZ), v důsledku čehož došlo k vypuštění dvou tlakových lahví obsahující v každé 358 kg hasebního plynu Novec 1230, tj. celkem 716 kg v hodnotě 2.500 Kč za jeden kilogram plynu, kdy tímto obecně prospěšné hasicí zařízení ztratilo v celém hasebním úseku č. 12 mincovny Národního muzea schopnost plnit hasicí účel, neboť po vypuštění plynu ze dvou tlakových lahví se v předmětném hasicím zařízení již žádné hasivo

nenacházelo a hasební plyn Novac 1230 nebylo možné z jiných tlakových lahví nacházejících se v Národním muzeu a určených pro jiné hasební úseky do uvedených místností hasebního úseku č. 12 mincovny přeměrovat, v důsledku čehož nebyl soubor místností hasebního úseku č. 12 mincovny od uvedeného vypuštění hasebního plynu chráněn před velkým požárem, a tímto jednáním způsobila poškozenému Národnímu muzeu, IČ 00023272, se sídlem Václavské náměstí 1700/68, Praha 1, škodu ve výši 1.732.279, 80 Kč,

tedy

úmyslně ohrozila provoz obecně prospěšného zařízení, způsobila poruchu provozu obecně prospěšného zařízení a činem způsobila značnou škodu,

čímž spáchala

zločin poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení podle § 276 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

Podle § 276 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v **trvání 14 (čtrnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1, 3 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) let** za současně stanové povinnosti obžalované během odkladu trestu dle jejích sil a možností nahradit škodu, jak dále uvedeno.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná povinna na **náhradě škody** zaplatit poškozenému Národnímu muzeu se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 1700/8, částku **1 732 279,80 Kč.**

Odůvodnění :

1. Obžalovaná [Obžalovaná XX], narozená [REDAKCE] (dále jen „obžalovaná“) je na základě obžaloby Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 17. 2. 2023, č. j. 4 ZT 49/2022-102 stíhána pro zločin poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení podle § 276 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „trestní zákoník“) a na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav tak, jak je podrobně uveden ve výroku tohoto rozsudku.

2. V souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu byla během hlavního líčení čtena výpověď obžalované (č. l. 55-57), neboť tato odmítla při hlavním líčení vypovídat. Ve své výpovědi ze dne 13. 2. 2022, č. j. [REDAKCE] byt se obžalovaná vyjádřila pouze ke své osobě a uvedla, že [citlivé informace týkající se soukromí obžalované] [REDAKCE]

3. Svědkyně [Svědčyně 1], [vztah k obžalované] [REDAKCE], během hlavního líčení uvedla, že se o celé události dozvěděla z médií, ale s [obžalovanou] [REDAKCE] poté byla v kontaktu. Svědkyně [obžalovanou] [REDAKCE] kontaktovala okamžitě poté, co se o incidentu dozvěděla a nabádala

Shodu s prvopisem potvrzuje I. H.

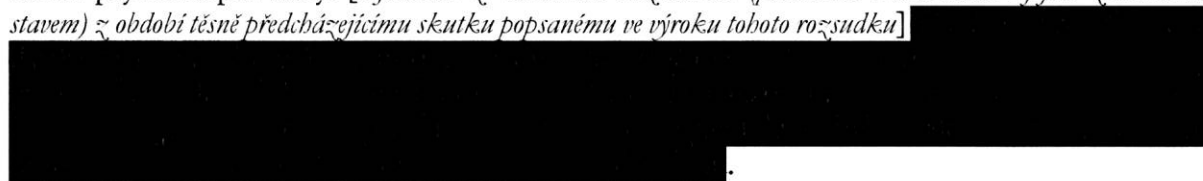
ji, aby šla na policii. Obžalovaná nepopírala, že k něčemu došlo a když se jí svědkyně ptala, proč to udělala, tak řekla, že tlačítka zmáčkla proto, že měla za to, že natáčí film a zmáčknutí tlačítek má ve scénáři. Svědkyně uvedla [informace týkající se soukromí obžalované, především v souvislosti s jejím zdravotním stavem]

4. Znalec MUDr. Jakub Šimek u hlavního líčení ke svému posudku vypracovanému na zadání obhajoby vypověděl, že dne 22. 9. 2022 obžalovanou vyšetřil a dospěl k závěru, že obžalovaná trpí [zdravotní diagnóza]

přičemž má znalec za to, že v době předmětné události byla obžalovaná v akutním psychotickém stavu a rozpoznávací a ovládací schopnosti u ní byly vymizelé. Znalec uvedl, že dle jeho názoru byla obžalovaná do uzavření dohody o vině a trestu spíše vmanipulována rodiči. Obžalovaná trpí, nebo minimálně v předmětnou dobu trpěla [popis zdravotního stavu],

. U obžalované nebyl dne 30. 3. 2022 prokázán vliv žádné psychotropní látky. [informace ze soukromí obžalované (především v souvislosti s jejím zdravotním stavem) z období těsně předcházejícímu skutku popsanému ve výroku tohoto rozsudku]

5. Znalkyně MUDr. Gabriela Lébllová k věci vypověděla, že obžalovaná mívá [popis zdravotního stavu obžalované]

. Znalkyně rozhodně nemá za to, že by obžalovaná v předmětné době měla

narušené psychické funkce na úrovni nepřičetnosti. Znalkyně poukazuje na fakt, že se obžalovaná po skutku chovala racionálně a řešila vyzvednutí zapomenutých věcí. Není pravděpodobné, aby byl někdo, kdo je ve stavu nepřičetnosti, bezprostředně po činu schopen takto fungovat, uvažovat a komunikovat. *[znalecké závěry o zdravotním stavu obžalované]*

[redacted]. Se závěry doktora Šimka znalkyně nesouhlasí a považuje je za nesprávné.

6. Svědkyně [Svědkyně 2] během hlavního líčení konaného u zdejšího soudu uvedla, že se s obžalovanou setkala jednou, a to *[informace o soukromí obžalované, především o okolnostech jejího zdravotního stavu]*

7. Svědkyně [Svědkyně 3] při hlavním líčení uvedla, že obžalovanou vyšetřovala *[informace o soukromí obžalované, především o okolnostech jejího zdravotního stavu]*

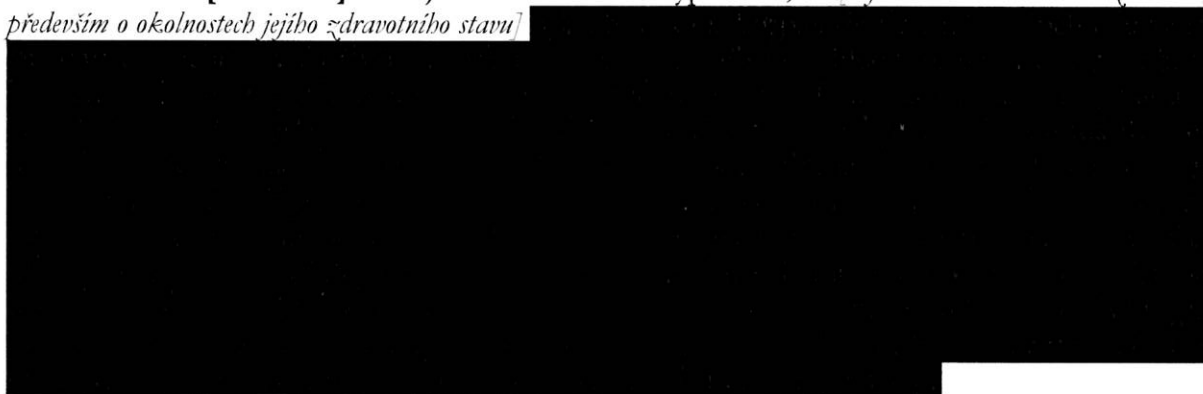
8. Svědkyně [Svědkyň 4] k věci vypověděla, že obžalovaná je její pacientkou *[informace o soukromí obžalované, především o okolnostech jejího zdravotního stavu]*

Svědkyň [Svědkyň 5] u hlavního líčení uvedla, *[informace o soukromí obžalované, především o okolnostech jejího zdravotního stavu]*

10. Svědek [Svědka 6] u zdejšího soudu k věci vypověděl, že *[informace o soukromí obžalované, především o okolnostech jejího zdravotního stavu]*

11. Svědkyně [Svědkyň 7] k věci uvedla, že *[informace o soukromí obžalované, především o okolnostech jejího zdravotního stavu]*

12. Znalec MUDr. Jiří Švarc, Ph.D. návazně na shora uvedené během hlavního líčení konaného u zdejšího soudu k reviznímu posudku vypracovanému PN Bohnice jako znaleckým pracovištěm uvedl, že v rámci znaleckého posudku vyhodnotili spolu s kolegy stav obžalované jako [znalecké závěry o povaze obžalované] a došli k závěru, že bez ohledu na přesnou diagnózu je jisté, že v době činu nebyla psychotická a rozpoznávací a ovládací schopnosti nebyly sníženy žádnou duševní poruchou. Lze předpokládat, že stav obžalované v době činu umožňuje závěr, že byla obžalovaná přičetná a dlouhodobě se léčí, není u ní tedy nutné uložení ochranného léčení. Znalec a jeho kolegové se ztotožňují stran rozpoznávacích a ovládacích schopností obžalované se závěry znalkyně Léblové, a naopak nesouhlasí se závěry znalce Šimka. [znalecké závěry o zdravotním stavu obžalované]

13. V souladu s ustanovením § 211 odst. 6 trestního řádu byla během hlavního líčení se souhlasem stran čtena výpověď [Svědkyň 8], narozené [redacted], kdy tato vypověděla, že je kamarádkou obžalované, která se v poslední době začala chovat nestandardně. [informace o soukromí obžalované]

Dne 31. 3. 2022 volala obžalovaná svědkyni a hystericky na ni křičela do telefonu, že „tady pracuje a že jim to svědkyně potvrdí“. Svědkyně byla zmatená a mlčela. Asi za 20 minut obžalovaná svědkyni znovu volala a řekla jí, že v muzeu byl požární poplach a ona si nechala věci v šatně a potřebovala by se u svědkyně doma namalovat. Obžalovaná přišla ke svědkyni domů, přičemž neřešila, co se stalo v muzeu, ale zajímala se zejména o to, aby se stihla nalíčit na rande. Obžalovaná poté požádala svědkyni, zda by nezavolala do muzea, aby na ni počkali 5 minut po zavírací době, aby si mohla vyzvednout zapomenuté věci z šatny. Následně se obžalovaná vrátila do bytu svědkyně s tím, že jí daný muž rande zrušil. Obžalovaná s sebou již měla svoje věci. Následně spolu šly do baru a poté obžalovaná odjela taxíkem do svého bytu v [redacted]

14. V souladu s ustanovením § 211 odst. 6 trestního řádu byla během hlavního líčení se souhlasem stran čtena výpověď [Svědkyň 9], narozené [redacted], kdy tato vypověděla, že zajišťovala akci pro společnost Škoda auto v Národním muzeu dne 31. 3. 2022 od 18:00. Obžalovaná se na tuto akci snažila dostat, kdy tvrdila, že je VIP host. Nikdo z přítomných ji neznal a nebyla na seznamu hostů. Na akci nebyla vpuštěna.

15. V souladu s ustanovením § 211 odst. 6 trestního řádu byla během hlavního líčení se souhlasem stran čtena výpověď [Svěděk 10], narozeného [REDAKCE], kdy tento uvedl, že po bezpečnostní stránce zajišťoval akci pro Škoda auto, která se konala dne 31. 3. 2022 v Národním muzeu. Všiml si mladé ženy, která tvrdila, že je na akci jako zaměstnankyně cateringu, ale byla vykázána. Asi za hodinu se žena vrátila v jiném oblečení a tvrdila, že je na akci pozvaná jako host. Svědek ji vyvedl ven a ona odešla. Ženu nikdo z přítomných neznal.

16. V souladu s ustanovením § 211 odst. 6 trestního řádu byla během hlavního líčení se souhlasem stran čtena výpověď svědka [Svěděk 11], narozeného [REDAKCE], kdy tento uvedl, že je zaměstnán jako [REDAKCE] Národního muzea. K věci vypověděl, že byl dne 31. 3. 2022 v čase 16:52 hodin hlášen poplach v prostoru čtyř místností v přízemí budovy (-1.21, -1.23, -1.18, -1.17). Od zaměstnance se dozvěděl, že je prostor pokladnice zavalen plynem a nedá se do něho vejít. Svědek nařídil evakuaci budovy, i když je ihned po spuštění alarmu automaticky spuštěna i zvuková výstraha k opuštění budovy. Následně se svědek dozvěděl, že je rozbité blokovací tlačítko stabilního blokovacího zařízení, které má sloužit v situacích, kdy je zapnut alarm, ale nehrozí žádné nebezpečí, které se nacházelo v místnosti -1.18. V takovém případě je možné pomocí tohoto tlačítka alarm vypnout. Nad tímto tlačítkem se nachází červená tabulka s nápisem „PO ZAZNĚNÍ SIRENY URYCHLENĚ OPUSTĚ PROSTOR CHRÁNĚNÝ HASIVEM NOVEC“. Na modrém rámu tlačítka je nápis „BLOKACE GHZ“. Žluté spouštěcí tlačítko stabilního hasícího zařízení v místnosti -1.22 bylo nalezeno bez bezpečnostního skla a bylo pravděpodobné, že toto sklo někdo rozbil, tlačítko zmáčkl a tím spustil alarm. Nad tímto tlačítkem se nachází červená plastová tabulka s nápisem „PROSTOR CHRÁNĚN HASÍCÍM ZAŘÍZENÍM S HASIVEM NOVEC“ a na žlutém rámu tlačítka je nápis „SPUŠTĚNÍ GHZ“. Z dostupného kamerového záznamu je dle svědka zřejmé, že mladá žena v inkriminovaný čas vstoupila do místnosti -1.18 kde se rozhlédla a rozbila sklíčko a stiskla tlačítko. Poté, co se nic nedělo, odešla do místnosti -1.22 kde opětovně rozbila sklíčko a zmáčkla tlačítko. Tento postup již vyvolal reakci, neboť se jednalo o tlačítko spuštění alarmu. Spustil se poplach a byl vypuštěn hasící plyn NOVEC. Na kamerovém záznamu je následně vidět, jak ona žena utíká k nouzovému východu a k šatnám. Nedošlo k žádnému odcizení ani poškození exponátů. Vzniklá škoda souvisí s uniklým bezpečnostním plynem. Jednalo se o plyn ze dvou bezpečnostních láhví, jedné o objemu 604 Kg a druhé o objemu 606 Kg, kdy se cena 1 Kg uvedeného plynu pohybuje okolo 2 500 Kč. Z důvodu vypuštění plynu následně nebyl prostor chráněn před požárem a nebylo možné zajištění této ochrany nijak urychlit ani provizorně zajistit.

17. V souladu s ustanovením § 211 odst. 6 trestního řádu byla během hlavního líčení se souhlasem stran čtena výpověď [Svědčynie 12], narozené [REDAKCE], kdy tato vypověděla, že pracuje v Národním muzeu jako [REDAKCE]. Během své pochůzky svědkynie viděla ženu, která stála u červeného tlačítka ke spuštění alarmu. Poté, co si svědkynie všimla, ucukla rukou a následně rychle odešla. Svědkynie ji sledovala a viděla, že jde do zaměstnaneckých prostor, a proto si myslela, že se jedná o zaměstnankyni muzea. Poté se rozezněl alarm. Svědkynie poté odešla do prostoru šatny, kde byla do konce pracovní doby, tedy do 18:00. Šatna byla z důvodu poplachu zavřená. Úložné boxy však byly stále dostupné. Funkce jednotlivých tlačítek svědkynie nezná. Žádného požáru si svědkynie nevěšimla.

18. Zdejší soud v hlavního líčení podle § 213 odst. 1 trestního řádu stranám předložil následující listinné důkazy: fotografickou dokumentaci ze dne 1. 4. 2022, č. j. [REDAKCE] (č. l. 4-39), protokol o ohledání místa činu ze dne 1. 4. 2022, č. j. [REDAKCE] (č. l. 40-41), screenshot komunikace obžalované se [Svědčynie 13] (č. l. 88-90), daňový doklad EUROALARM spol. s r.o. (č. l. 113), fotodokumentace ze dne 3. 4. 2022, č. j. [REDAKCE] (č. l. 159-162), přípis Národního muzea – výpis z elektronické požární signalizace (č. l. 174-196), 2x DVD nosiče ze svazku č. 2 na zadní straně desek.

19. **Z fotografické dokumentace (č. l. 4-39) a protokolu o ohledání místa činu (č. l. 40-41)** si zdejší soud utvořil ucelenou představu o místě spáchání trestného činu, přesném umístění tlačítek alarmu a o zajištěných stopách, včetně rozbitých ochranných skel.

20. **Z fotodokumentace (č. l. 159-162)** zdejší soud zjistil, že se dne 31. 3. 2022 obžalovaná oděna do bílého saka a tmavých jeansů pohybovala v hlavní budově Národního muzea v čase 16:15, následně je zachycena, jak byla zaměstnancem cateringu vykázána z budovy, nyní již oděna do krátkého bílého trička a jeansů a následně je zachycena, jak se v černé bundě vrací k budově Národního muzea, ve které se následně pohybuje v černé halence. Na poslední fotografii je obžalovaná vyobrazena v černé bundě s dalším oblečením v rukou při odchodu z Národního muzea na ulici.

21. **Ze screenshotu komunikace obžalované se [Svědkyň 13] (č. l. 88-90)**, je zřejmé, že sama obžalovaná poslala své kamarádce [Svědkyň 13] odkaz na novinový článek o jednání, které měla spáchat v Národním muzeu a přesvědčovala ji, že se jedná o součást filmu, že jednala podle scénáře a nebude proto pro ni toto jednání mít žádné negativní důsledky, neboť má podepsanou smlouvu se společností „Joy Production s.r.o.“. Obžalovaná rovněž tvrdila, že informace v článku nejsou pravdivé.

22. **Z daňového dokladu EUROALARM spol. s.r.o. (č. l. 113) a z přípisu Národního muzea – výpisu z elektronické požární signalizace (č. l. 174-196)** zdejší soud zjistil, že náklady na doplnění použitého hasicího plynu činily 1 732 279,80 Kč a jeho doplnění bylo možné až v červnu roku 2022, tedy téměř 3 měsíce po incidentu. Po tuto dobu nebylo možné jinak zajistit řádnou ochranu prostor před případným požárem.

23. **Z prvního DVD nosiče** zdejší soud zjistil, že byla obžalovaná dne 31. 3. 2022 zachycena kamerovým systémem v budově Národního muzea, jak se prochází po prostorách a následně vešla do místnosti, ve které se nachází expozice o mincích a v této místnosti poměrně dlouho stála u modrého tlačítka a snažila se ho zmáčkout, načež z místnosti odešla na chodbu, kdy odešla mimo záběr kamery a po chvíli vyběhla směrem zpátky a zmizela ve dveřích. Následně se z místa, ze kterého obžalovaná vybíhala začal valit dým.

24. **Z druhého DVD nosiče** zdejší soud zjistil, že obžalovaná poskytla rozhovor týkající se předmětné události a v tomto uvedla, že byla v národním muzeu na výstavě a asi po hodině a půl čistě ze zvědavosti zmáčkla tlačítko alarmu. Nic se ovšem nestalo, a tak zmáčkla další tlačítko. Nečekala, že bude tlačítko fungovat, a tak ani nepočítala s jakýmkoli následky. Po stisknutí druhého tlačítka se ale rozezněl zvukový alarm nabádající návštěvníky k okamžité evakuaci. Následkem spuštění alarmu vznikla panika, část lidí byla dle obžalované v klidu a část lidí byla hysterická. Obžalovaná se chtěla rovněž evakuovat, ale vzpomněla si, že má věci v šatně, a tak zamířila tam. V šatně se ale spustila protipožární brána a obžalovaná tedy musela v tomto prostoru setrvat asi deset minut, následně odešla bez věcí ke kamarádce. Kamarádka jí půjčila bundu a společně zavolaly do Muzea, zda mají ještě otevřeno. Obžalovaná se do muzea vrátila pro své věci. Po týdnu kontaktovala obžalovanou policie a pozvala ji na výslech, který trval tři a půl hodiny a měl následovat další. [informace o zdravotním stavu obžalované]

Na otázku, zda svého jednání lituje obžalovaná uvedla, že v životě nelituje ničeho a co se má stát se stane. Dle obžalované se mají v životě zkusit různé věci.

25. Soud po takto provedeném dokazování a zhodnocení provedených důkazů jednotlivě, jakož i v celém jejich souhrnu a ve všech jejich souvislostech v souladu s § 2 odst. 5 trestního řádu a § 2 odst. 6 trestního řádu, nemá pochybnosti o skutkovém ději, neboť má za to, že tento byl bezpečně prokázán v podobě uvedené ve skutkové větě tohoto rozsudku.

26. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že je nepochybné, že se skutek stal tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku, a že jej spáchala obžalovaná. Bylo bezpečně prokázáno, že obžalovaná dne 31. 3. 2022 v 16:01 hodin poté, co vstoupila do objektu staré budovy Národního muzea, sestoupila do 1. podzemního podlaží, kde dveřmi č. 1.22 prošla do chodby a dále místnosti č. 1.17a do místnosti -1.18, kde v čase 16:41 hodin bezdůvodně rozbila sklíčko signalizačního zařízení a poté zmáčkla modrý tlačítkový hlásič s nápisem „Blokace GHZ“, přestože se nad tímto tlačítkovým hlásičem nacházela červená plastová tabulka s bílým nápisem „Po zaznění sirény urychleně opusťte prostor chráněný hasivem Novec“, poté vešla zpět do chodby č. -1.22, kde v čase 16:42 hodin bezdůvodně zmáčkla žlutý tlačítkový hlásič signalizačního zařízení s nápisem „Spuštění GHZ“, přestože nad tímto tlačítkovým hlásičem se nacházela červená plastová tabulka s bílým nápisem „Prostor chráněn hasicím zařízením s hasivem Novec“, čímž aktivovala plynové stabilní hasicí zařízení (GHZ), v důsledku čehož došlo k vypuštění dvou tlakových lahví obsahující v každé 358 kg hasebního plynu Novec 1230, tj. celkem 716 kg v hodnotě 2.500 Kč za jeden kilogram plynu, kdy tímto obecně prospěšné hasicí zařízení ztratilo v celém hasebním úseku č. 12 mincovny Národního muzea schopnost plnit hasicí účel, neboť po vypuštění plynu ze dvou tlakových lahví se v předmětném hasicím zařízení již žádné hasivo nenacházelo a hasební plyn Novec nebylo možné z jiných tlakových lahví nacházejících se v Národním muzeu a určených pro jiné hasební úseky do uvedených místností hasebního úseku č. 12 mincovny přeměrovat, v důsledku čehož nebyl soubor místností hasebního úseku č. 12 mincovny od uvedeného vypuštění hasebního plynu chráněn před požárem, a tímto jednáním způsobila poškozenému Národnímu muzeu škodu ve výši 1.732.279, 80 Kč.

27. Vina obžalované je v dané věci jednoznačně prokázána propojeným řetězcem vzájemně korespondujících důkazů, kdy je nesporné a spolehlivě objasněn i fakt, že obžalovaná o tom, že se může dopouštět trestného činu věděla a byla s tímto srozuměna. Z jejího postoje vyjevovaného během projednávání věci je zřejmé, že sama obžalovaná uznala skutkové okolnosti a potvrdila, že obě tlačítka zmáčkla a spustila tak alarm. Není tedy pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustila právě ona, kdy tato skutečnost koresponduje i s provedenými důkazy v čele s kamerovými záznamy a výpověďmi svědků. Na kamerových záznamech je naprosto zřetelné a bez žádných pochyb zaznamenáno jednání obžalované, které tato navíc sama na video záznamu, který s ní byl natočen žáky vyšší odborné školy publicistické, popisuje a popisují ho i další svědci celé události, kdy tyto výpovědi spolu navzájem korelují a je možné si z nich vytvořit ucelenou představu o skutkovém ději bez možnosti, že by se odehrál jinak. O tom, že se může dopouštět trestného činu obžalovaná věděla a byla s tímto srozuměna, kdy dokonce i sama uvedla, že byla zvědavá, co se po stisknutí tlačítka stane, věděla tedy, že je její jednání způsobilé vyvolat následek. Navíc si po absenci reakce po stisknutí prvního tlačítka počínala tak, že vyhledala další tlačítko a toto rovněž zmáčkla, přičemž věděla, že se jedná o spouštěče protipožární ochrany. Následek, který jednání obžalované způsobilo, je předpokladatelný a je zřejmý pro každou alespoň průměrně inteligentní osobu. Obžalovaná sice nezamýšlela konkrétní následek, tedy vypuštění lahví s hasicím plynem, ale byla s ním srozuměna. Obžalovaná svým jednáním vyřadila z provozu hasicí zařízení v daných místnostech, kdy tato zařízení nemohla být okamžitě nahrazena a neexistovalo ani jiné provizorní řešení zajistit ujjící dostatečnou ochranu pro případ požáru a zapříčinila potřebu opětovného naplnění vypuštěných tlakových lahví plynem NOVAC.

28. Jednání obžalované naplnilo jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného

zařízení podle § 276 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. c) trestního zákoníku, když obžalovaná jednala úmyslně a ohrozila provoz obecně prospěšného zařízení, způsobila poruchu provozu obecně prospěšného zařízení a činem způsobila značnou škodu, přičemž věděla, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, s tím byla srozuměna. V případě trestného činu poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení si musí být pachatel alespoň vědom, že poškozuje konkrétní obecně prospěšné zařízení nebo ohrožuje jeho provoz nebo využívání, a je s tím srozuměn, postačí tedy úmysl nepřímý, který byl v tomto případě naplněn. Protipožární systém je obecně prospěšným zařízením, a to na základě díky § 132 trestního zákoníku. Je judikováno, že se poškozením rozumí snížení funkčnosti obecně prospěšného zařízení, které vede k podstatnému omezení plnění účelu, pro nějž bylo zřízeno, a ke snížení jeho obecné prospěšnosti jde například o snížení funkčnosti protipožárního zařízení, k čemuž došlo právě i v tomto případě. Pro naplnění skutkové podstaty zde postačí dokonce to, aby vlivem poškození nebo ohrožení nebezpečí poruchy obecně prospěšného zařízení pouze bezprostředně hrozilo. Doplnění hasebního materiálu bylo časově náročné a obžalovaná způsobila svým jednáním vyřazení požárního systému z provozu na delší časové období.

29. V dané věci byla vzhledem k obhajobě obžalované zejména řešena její přičetnost v době spáchání trestného činu, kdy k těmto účelům byly vypracovány hned tři znalecké posudky, a to proto, že si první dva znalecké posudky částečně odporovaly a jejich závěry nebyly koherentní. Zdejší soud tedy bylo přistoupeno k zadání vypracování posudku revizního. Po pečlivém prostudování všech materiálů, výslechu znalců a s přihlédnutím ke všem ostatním okolnostem dospěl zdejší soud k závěru, že obžalovaná nebyla v době spáchání činu nepřičetná, neboť byla schopná rozpoznat protiprávnost svého jednání a byla schopná toto ovládat a nenaplnila tak podmínky stanovené § 26 trestního zákoníku a je pro své jednání trestně odpovědná. Nejdůležitějším pramenem přitom byl zdejšímu soudu právě revizní znalecký posudek poskytnutý znaleckým ústavem, jehož odbornost a komplexnost je na nejvyšší možné úrovni, nevykazuje žádné zřejmé vady a jeho závěry korespondují se skutkovým stavem tak, jak byl zjištěn.

30. Jednání obžalované naplňuje trestně relevantní míru společenské škodlivosti, která je v daném případě reprezentována zejména zájmem společnosti na ochraně provozu, řádného fungování a využívání obecně prospěšných zařízení. Jednání obžalované naplňuje ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku, když je její jednání společensky škodlivé a zároveň v daném případě nepostačuje postih podle jiného právního předpisu.

31. Při úvaze o druhu a výměře trestu zdejší soud postupoval v souladu s § 37, § 38 a § 39 trestního zákoníku, přihlédl ke všem okolnostem uvedeného případu, k okolnostem charakterizujícím osobu obžalované, jakož i k povaze spáchané trestné činnosti, míře společenské škodlivosti jednání, délce trestního stíhání, i k době, která od spáchání trestného činu uplynula. Zdejší soud rovněž zohlednil osobní, rodinné majetkové i jiné poměry obžalované, přihlédl k jejímu dosavadnímu způsobu života a k možnostem její nápravy i k jejímu chování po činu a též se zabýval okolnostmi polehčujícími a přitěžujícími podle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovaná byla ohrožena trestem odnětí svobody v trestní sazbě dosahující až šesti let. Soud u obžalované neshledal žádnou přitěžující okolnost, polehčující okolností byl pak obžalované fakt, že vedla před spácháním trestného činu řádný život, neboť se jedná o osobu dosud v České republice netrestanou a trestný čin spáchala ve věku blízkém věku mladistvých. S přihlédnutím ke všemu výše uvedenému rozhodl zdejší soud tak, že vykonání trestu odnětí svobody obžalovanou není prozatím nutné, neboť vzhledem k okolnostem případu je mnohem přílehavějším řešením uložení podmíněného trestu odnětí svobody ve výměře 14 měsíců s podmíněným odkladem na 3 roky. Uložení tohoto trestu považuje zdejší soud v daném případě, s přihlédnutím ke všem okolnostem dané věci a vzhledem k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalované, za dostačující a přiměřené, a naopak případné uložení jiného trestu by v tomto případě nebylo dle zdejšího soudu dostačující ani vhodné. Pokud by však obžalovaná byla pravomocně postížena pro

jednání spáchané ve zkušební době podmíněně odloženého výkonu trestu odnětí svobody, může soud rozhodnout o nařízení výkonu tohoto trestu se zařazením do příslušného typu věznice.

32. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu platí, že odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu, uloží mu zpravidla v rozsudku, aby ji poškozenému nahradil, jestliže byl nárok uplatněn včas podle § 43 odst. 3 trestního řádu. Nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody, jestliže je výše škody součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena.

33. Zdejší soud uložil obžalované podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost uhradit poškozenému Národnímu muzeu se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 1700/8, částku 1 732 279,80 Kč. Poškozený se se svým nárokem k řízení připojil řádně a včas. Soud takto rozhodl, neboť byla prokázána příčinná souvislost mezi jednáním obžalované popsáním ve výrokové části rozsudku a škodou na majetku řádně přihlášeného poškozeného. V daném případě se tedy jedná o škodu způsobenou výše uvedenými trestným činem. Soud při stanovení částky, kterou je obžalovaná povinna zaplatit, vycházel z podkladů založených ve spise, o jejichž správnosti a úplnosti neměl pochybnosti, zejména pak z faktur, z vyjádření zástupce poškozeného a z přiložených dokumentů.

34. Ze shora uvedených důvodů rozhodl zdejší soud tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Obvodnímu soudu pro Prahu 1. O odvolání bude rozhodovat Městský soud Praha. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patmo, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal.

Praha 14. února 2024

JUDr. Ondřej Lázna v.r.
předseda senátu